

บทที่ 20

วัฒนธรรมของชนในทวีปต่าง ๆ

ณัจฉลดา พิชิตบัญชาการ

วัฒนธรรมทำให้คนเราสามารถมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น และดำเนินการกิจร่วมกันได้ ในแต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเฉพาะของตน เนื่องจากมนุษย์มีความคิด การมองโลก ประสบการณ์ และสภาพภูมิอากาศต่างกัน การมีวัฒนธรรมก็เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับกาลเวลาและสถานการณ์ วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป มนุษย์สามารถใช้สัญลักษณ์ทำการติดต่อสื่อสารกัน สิ่งนั้นคือ ภาษาพูดและภาษาเขียน ทำให้เกิดความคิดและสติปัญญาแก้ปัญหาต่าง ๆ ปัญหาบางอย่างแม้สภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นจะคล้ายคลึงกัน แต่วิธีการแก้ไขของมนุษย์ในทวีปต่าง ๆ จะแตกต่างกัน ปัญหาการอยู่ร่วมกันในสังคม การต้องการความอบอุ่นในมิตรภาพ จุดหมายปลายทางของชีวิตเมื่อชีวิตดับแล้ว ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าความเชื่อทางศาสนา ระบบการปกครอง ระบบครอบครัว การเลี้ยงดูอบรมบุตร ความสัมพันธ์ฉันเพื่อนฝูง บุคคลที่เกิดในวัฒนธรรมใดก็ยกย่องวัฒนธรรมนั้น เชื่อมมั่นในวัฒนธรรมแห่งตน คนที่อยู่ในชาติเดียวกันจะมีแนวความคิดเห็นและลักษณะการแสดงออกที่คล้ายคลึงกัน เนื่องจากได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์อย่างเดียวกัน และเนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มอาชีพ กลุ่มต่าง ๆ ที่แยกย่อยออกไป ทำให้คนในชาติเดียวกันจะมีสภาพการดำเนินชีวิต การแสดงออก และแนวความคิดเห็นต่างกัน

วัฒนธรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นในโลกได้อย่างไร

ในระยะเริ่มแรกที่เป็นยุคเริ่มต้นของมนุษย์ในยุคนั้น เราอยู่กันในยุคที่เรียกว่า ไม่มีวัฒนธรรมอยู่กันอย่างไม่เป็นระเบียบ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญรอบรู้ในวิชาการสาขาใด ทุกอย่างเรียนรู้จากประสบการณ์ธรรมชาติทุกคนทำตามหน้าที่ของตนได้หมดทุกอย่าง แต่ละคนล่าสัตว์ จับปลา หาอาหาร จัดเตรียมเครื่องปกปิดร่างกาย (เสื้อผ้า) ต่อมาเริ่มรู้จักการเพาะปลูก ปลูกพืชหมุนเวียน เริ่มมีอาชีพเฉพาะตัว เช่น เป็นพรานล่าสัตว์ ทหาร ช่างฝีมือ สังคมอยู่กันอย่างเป็นระเบียบ มีวัฒนธรรมแต่ละกลุ่มของตนเกิดขึ้น นาน ๆ เข้าก็จะแพร่ขยายออกไปทุกที่ ประชากรอยู่ภายใต้กฎหมาย มีศิลปะ วิทยาศาสตร์ รัฐบาลบริหารประเทศจนกระทั่งขยายไปทั่วโลก

วัฒนธรรมที่เจริญถึงที่สุดและได้รับการยอมรับเป็นวัฒนธรรมโลก แม้ในปัจจุบัน
อาณาจักรแห่งต้นกำเนิดของวัฒนธรรมนั้นจะสูญสลายไป ซึ่งเริ่มที่แถบเมโสโปเตเมีย (แถบ
ลุ่มแม่น้ำไทกริสยูเฟรติส) จีน (แถบลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง) อินเดียทางตอนเหนือ อียิปต์ แถบแม่น้ำไนล์
ก่อนที่เราจะเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันเราควรจะศึกษาที่มาของ
วัฒนธรรมเหล่านี้เสียก่อน

วัฒนธรรมจีน ซึ่งเป็นแม่บทของวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเอเชียอาคเนย์ เป็นอารยธรรม
ที่เก่าแก่ที่สุด เมื่อประมาณ 4,000 ปีมาแล้ว อารยธรรมจีนเป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นและสิ้นสุด
และเกิดใหม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสมอ ๆ อาจกล่าวได้ว่า อารยธรรมจีนมีอายุเก่าแก่
ที่สุด ได้รับการยอมรับเมื่อประมาณ 1,400 ปีมาแล้ว วัฒนธรรมญี่ปุ่น มีอายุรองลงมา ส่วน
วัฒนธรรมยุโรปนั้นเริ่มจากอารยธรรมกรีก โรมัน ชาวโรมันแผ่ขยายอาณาเขตไปทางทะเล
เมดิเตอร์เรเนียนขึ้นไปทางยุโรป ชาวโรมันเป็นผู้ชนะได้ครอบครองประเทศต่าง ๆ และมีความ
คิดว่า การปกครองคนในประเทศต่าง ๆ ที่รบชนะ ถ้าจะให้ง่ายขึ้น ก็ควรมีวัฒนธรรมให้เป็น
อันหนึ่งอันเดียวกัน คือวัฒนธรรมแบบโรมัน เป็นพลเมืองโรมัน ให้ประชากรได้เรียนรู้เกี่ยวกับ
กลไกการบริหารรัฐ การศึกษา หน้าที่ของตนต่อครอบครัวและต่อประเทศชาติ อาชีพ ดังนั้น
ในรัฐต่าง ๆ ของชาวยุโรปจึงเริ่มจากอารยธรรมโรมัน ผู้คนส่วนใหญ่เห็นการศึกษาหาความรู้
เป็นสิ่งสำคัญ และต้องการที่จะนำวิชาการนั้นมาพัฒนาประเทศชาติ

วัฒนธรรมตะวันตกแผ่ขยายอิทธิพลมายังประเทศตะวันออกไกลได้อย่างไร

แต่เดิมประเทศทางเมดิเตอร์เรเนียนได้รับอารยธรรมทางอียิปต์ บาบิโลเนีย เมโส-
โปเตเมีย และวัฒนธรรมของพวกฮิตไตต์ (Hittite) โฟนิเซียน (Phoenician) ฮีบรู และอาหรับ แผ่
อิทธิพลมาแถบประเทศเตอร์กี อารเบีย และประเทศทางตะวันออกของเมดิเตอร์เรเนียน เมื่อ
กรีกรบทัพจับศึกชนะ อาณาจักรเปอร์เซีย ก็นำเอาแนวคิดของชาวอาหรับมาเผยแพร่ในประเทศ
ทางแถบตะวันออกไกล อิหร่านและแอฟริกาทางตอนเหนือ วัฒนธรรมอาหรับ แผ่ขยายไปทาง
มอร็อกโก สเปน อิหร่าน และอินเดีย

สังคมที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา อังกฤษ
สหรัฐอเมริกา มีระบบสังคมวัฒนธรรมที่คล้าย ๆ กันจะแตกต่างกันก็แต่ด้านพื้นที่ ขนาดของ
ประชากร ชนเชื้อชาติต่าง ๆ ภาษา ตลอดจนสถาปนการเมือง มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ
สหพันธ์ มีสถานเศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ในระดับสูง

ในระบบสังคมเหล่านี้ ยกย่องผู้ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง เน้นความสำคัญของ
ตัวบุคคล (individualism) มีประชาธิปไตยทำงานตามระเบียบกฎเกณฑ์หน้าทื่ออย่างเคร่งครัด
นิยมวัตถุ (materialism) หาคความสุขจากโลกนี้ให้มากที่สุด ถือว่าเงินตราคือพระเจ้าสามารถ
บันดาลอะไรต่าง ๆ ได้ เครื่องช่วยทุ่นแรงต่าง ๆ เครื่องซักผ้า เครื่องอบผ้า เครื่องสุขภัณฑ์
ล้วนแล้วแต่ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อความสะดวกสบาย และความสุขของมนุษย์ ชอบเอาชนะธรรมชาติ
(mastery over nature) มีวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า หน้าร้อนอุ้มด้วย
เครื่องทำความเย็น หน้าหนาวใช้เครื่องทำความร้อนเข้าช่วย ประชากรต้องแข่งขันกันอยู่ตลอด
เวลา เพื่อความเป็นเลิศของตน ต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาทำให้ขาดความสงบทางจิตใจ นิยมการใช้
กำลัง (violence) ทำอะไรต้องทำให้สำเร็จบางครั้งรุนแรงเกินไป

ในอังกฤษมีการปกครองระบอบกษัตริย์

สหรัฐอเมริกา สถานภาพทางสังคมของบุคคลขึ้นอยู่กับทรัพย์สินสมบัติของบุคคล ให้
โอกาสบุคคลในการแสวงหาคความก้าวหน้าของชีวิตเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเกิดในชาติตระกูลสูง
หรือต่ำ ยากจน หรือร่ำรวย ประชากรอยู่ระดับชนชั้นกลางมากที่สุด มีอิสระเสรีในการกระทำ
ทุกอย่าง ยกย่องค่าของคน ดังนั้นค่าจ้างแรงงานจึงสูงถึงที่คนคิดที่ว่า ความนิยมชมชอบของคน
ขึ้นอยู่กับความสำเร็จในชีวิต

ประชากรแคนาดา เชื่อถือในความเท่าเทียมกันของคน โดยไม่คำนึงถึงชาติกำเนิด
มีสิทธิเสรีภาพในการทำให้ชีวิตของคนมีความสุข

ออสเตรเลีย รายได้ส่วนใหญ่มาจากการเลี้ยงแกะ ในระยะแรก ๆ ที่อพยพไปตั้ง
ถิ่นฐานได้รับมอบที่ดินกันคนละมาก ๆ

วัฒนธรรมชาวยุโรป

มีประชากร 63,000,000 คน ใน 33 ประเทศ ภายใต้รัฐบาลในระบอบการปกครอง
ต่าง ๆ กัน ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ภาษาต่างกัน ส่วนใหญ่มีชีวิตสุขสบาย ชีวิตของคนในเมือง
ไม่ค่อยต่างกันมากนัก ไม่ว่าจะเป็ในอังกฤษ หรือเยอรมัน อาทิตย์หนึ่งผู้คนไปทำงาน หรือ
เด็ก ๆ นิสิตศึกษาไปเรียน 5 วัน บางประเทศมากกว่านี้ ไปทำงานโดยรถใต้ดิน รถบัส รถยนต์
จักรยาน ในเมืองใหญ่ ๆ มีปัญหาการจราจรติดขัด ในการไปทำงาน และกลับบ้าน เรียกช่วง
ระยะเวลานั้นว่า rush hour ถ้าเลือกใช้รถโดยสารประจำทางในเวลานี้ เข้าเย็นก็จะประสบปัญหา
รถแน่นเช่นกัน

แต่เดิมพ่อบ้านมักนิยมกลับบ้านเพื่อรับประทานข้าวกลางวัน บริษัทและร้านค้าหยุดในเวลากลางวัน ถือเป็นอาหารกลางวันเป็นอาหารหลัก ปัจจุบันความนิยมอันนี้เลิกกันไปแล้ว ยังคงมีแต่ทางตอนใต้ของอิตาลี กรีซ สเปน ซึ่งมีการพักผ่อนกันตอนกลางวัน เนื่องจากอากาศร้อนเกินไปทางยุโรปตอนใต้ธุรกิจหยุดกิจการ 2 ชม. และเปิดใหม่ ในตอนบ่ายจนถึงค่ำและส่วนใหญ่เปลี่ยนความนิยมมากินอาหารกลางวันในที่ทำงานหรือในห้องเรียน ภัตตาคาร ร้านอาหาร โรงอาหาร โรงเรียน

คนในชนบทนิยมเข้ามาในเมือง โดยเฉพาะคนที่มีอาชีพทางด้าน การเกษตรกรรม มาทำงานทำ เรียนหนังสือ ผู้คนในชนบทกระตือรือร้นที่จะเข้าอยู่ในเมือง เนื่องจากได้ค่าใช้จ่ายดี ในเมืองไม่ค่อยมีบ้านเช่า คนหนุ่มสาวที่ต้องการแต่งงานและต้องการอยู่ในเมืองจะหาบ้านเช่ายาก

ในบริเวณที่ได้ชื่อว่าทันสมัยที่สุดในยุโรป ประเพณีเก่า ๆ ยังคงได้รับการสงวนรักษาไว้ นั่นคือร้านอาหารของคนสามัญที่ทุกคนจะเข้ามาดื่มกาแฟดำ (black coffee) ไม่ใส่นม น้ำตาล สนนหา รับประทานอาหารเบา ๆ จะนั่งตามทางหรือข้างนอกก็ได้ นั่งสนทนากันด้วยเรื่อง การเมือง ความเป็นไปในโลกปัจจุบัน ประชญา ศิลป การละคร เป็นการสังสรรค์ที่ให้ทั้งความ รอบรู้ ข่าวสาร ความสบายใจ โดยไม่ต้องเสียเงินมากนัก

ชาวยุโรปชอบดูละคร มหรสพ การบรรเลงดนตรี ดนตรีเครื่องใหญ่ บทธละคร บัลเลต์ เต้นรำ ฟันเมือง ชอบดูภาพยนตร์ ทีวี ชอบเล่นกีฬา ชาวสเปน ปอร์ตุเกส ชอบดูการต่อสู้ วัวกระทิง ชาวสวิส ชอบเล่นสกี ชาวรัสเซีย ชอบยิมนาสติก ชาวชอส์ตันดาชอบเล่นสเก็ต ชาว สแกนดิเนเวีย ชาวเดนมาร์ก ชาวสวีเดน ชาวเยอรมัน ชอบเล่นเรือ ในวันหยุดนิยมไปต่างจังหวัด หรือชายทะเลด้วยจักรยานหรือเดินไปเรื่อย ๆ เดินทางไปแรมคืนโดยไม่ใช้รถ

ชีวิตในเมืองและในชนบทต่างกัน ในเมืองสะดวกสบายแต่ในชนบทห่างไกลยังคง ยากจน ประชากรต้องการที่จะละทิ้งทุ่งนาของตนมาทำงานในเมือง ชาวชนบทอยู่กันแต่ในบ้าน ไปวัด หรือที่ชุมนุมของหมู่บ้าน ชีวิตผู้หญิงผูกพันอยู่กับบ้านและลูก บางครั้งก็ไปช่วยสามี ทำงานในทุ่งนา ในชนบทก็มีสหภาพเช่นเดียวกัน แต่ผู้ที่ไปนั่งส่วนใหญจะเป็นแต่ผู้ชาย

ในโซเวียตผู้หญิงทำงานคล้าย ๆ ผู้ชาย เป็นวิศวกรรถไฟ กวาดถนน หมอส่วนใหญ่ เป็นผู้หญิง ทางยุโรปตะวันออกหมอนั้นและเภสัชกรส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ในสวีเดนผู้หญิงทำงาน เป็นเจ้าหน้าที่รัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ มีบริการรับเลี้ยงเด็กในเวลากลางวันระหว่างที่พ่อแม่มี ต้องไปทำงาน ที่สเปน กรีซ และปอร์ตุเกส ผู้หญิงยังคงนิยมอยู่กับบ้าน ในประเทศทางยุโรปภาค ประเทศสตรียังไม่ได้รับสิทธิออกเสียง

ในด้านเสรีภาพทางความคิด การพูด การแสดงออกทั้งหญิงชายในยุโรปมีสิทธิเสรีภาพ จำกัดในประเทศต่าง ๆ ให้สิทธิเสรีภาพประชาชนต่างกัน ในอังกฤษที่สวน hyde park ถ้าใครอยากที่จะพูดสนทนาปราศรัย ตามระเบียบจะมีการสรรเสริญกษัตริย์ก่อนตามมาด้วยการพูดถึงรัฐบาล ปัญหาต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในหัวข้อสนทนาของเขา ถ้าคนฟังไม่พอใจก็จะส่งเสียงฮาแสดงอาการไม่พอใจ แสดงความโกรธ ถ้าแสดงท่าทีมากกว่านี้ก็เป็นหน้าที่ของตำรวจ

ในรัสเซียและประเทศสังคมนิยมประชากรไม่มีสิทธิเสรีภาพเท่าที่ควรเป็น

เดนมาร์ก ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกเต็มที่

หลาย ๆ ประเทศทางยุโรปการอ่านเขียนพูดต้องผ่านการตรวจตราจากทางการของประเทศนั้น ๆ ก่อน

เกือบทุกประเทศในยุโรป ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอเมริกา ผู้คนนิยมใส่ยีนส์ (jeans) มากกว่าเสื้อปกคลุมหลายสวยงาม วิทยุ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ทำให้คนทางยุโรปแถบไกล ๆ มีแนวโน้ม ไปทางอเมริกันมากขึ้น French cuisine อาหารฝรั่งเศสตำรับอันลือชื่อเวลาใคร ๆ ไปก็มักจะรับประทานได้รับการปรับปรุงมาจากแฮมเบอร์เกอร์ของอเมริกัน แนวความคิดสถาบัน สังคมต่าง ๆ และคำที่ใช้ได้รับอิทธิพลมาด้วยเช่นกัน เช่นสุดสัปดาห์ (weekend) supermarket ร้านขายยา (drug store) ฮอทดอก และแฮมเบอร์เกอร์

ประเทศทางยุโรปทุกประเทศสนใจความก้าวหน้าทางเทคนิค ดังนั้น เครื่องจักร รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ของเด็กเล่นต่าง ๆ จึงมีในยุโรปมากมาย โดยได้รับอิทธิพลจากอเมริกามีการส่งคนมาฝึกงาน และมาเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ

อิทธิพลจากอเมริกาและความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในยุโรป ทำให้ความเป็นตัวของตัวเองน้อยลง ทำการงานมาก ความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมทำให้ระบบชนชั้นลดลง ทุกคนมีโอกาสแสวงหาความเท่าเทียม โดยไม่คำนึงถึงชาติกำเนิดและฐานะด้วยความขยันหมั่นเพียรในการงาน ต่างฝ่ายต่างพยายามแข่งขันกันในด้านความเป็นหนึ่งทางการบริหารงานอุตสาหกรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล ซึ่งแต่เดิมงานอาชีพต่าง ๆ สืบเชื้อสายโดยบรรพบุรุษ โครงสร้างทางด้านครอบครัวเปลี่ยนไป และหน้าที่ต่อวัด สังคมอุตสาหกรรมทำให้คนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทำงานน้อยลง แต่จะทำให้เกิดปัญหาประชากรมลพิษ

วัฒนธรรมอเมริกาใต้

สเปน (Spain) เริ่มเข้ามาเผยแพร่วัฒนธรรมในศตวรรษที่ 15 พบว่าในแถบนี้แต่เดิมในประเทศเปรู เอกวาดอร์ โบลิเวีย อาเจนตินา และชิลี ได้รับวัฒนธรรมจากพวกอินเดียที่เรียกตัวเองว่า อินคา หรือลูกของพระอาทิตย์

ต่อมาโปรตุเกส เข้าครอบครอง แม้ว่าทั้งวัฒนธรรมสเปนและโปรตุเกส จะเข้าครอบครองดินแดนแถบนี้ และนำวัฒนธรรมยุโรปมาเผยแพร่แต่ประชาชนทั่วไปยังนิยมยึดถือแนวความคิดของพวกอินคาอยู่

ความมีหน้ามีตา เกียรติยศ อำนาจ ในสังคมขึ้นอยู่กับชาติกำเนิด ความร่ำรวยและบุคลิกภาพ การดำเนินชีวิตส่วนใหญ่เป็นแบบชีวิตในโรงงานอุตสาหกรรมและชีวิตในเมือง ชนบทรวมนิยมประเพณีมีการผสมผสานกับทางตะวันตก แต่เดิมในอเมริกาใต้มีแต่ชนชั้นปกครองและคนยากจน (คนสามัญ) แต่ในปัจจุบันเนื่องจากการแผ่ขยายของอุตสาหกรรมมีช่างฝีมือและช่างเทคนิค มีคนงานประมาณล้านคนที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์แรงงานชนชั้นที่เคลื่อนไหวนี้เรียกว่าชนชั้นกลาง

ชนชั้นกลางมีมากในประเทศอาเจนตินา เวเนซุเอล่า บราซิล อุรุกวัย ชิลีและเม็กซิโก เหมือนกับชนชั้นกลางในอเมริกา ได้แก่ บุคคลประเภทต่าง ๆ ดังนี้ คือ คนในอาชีพต่าง ๆ นักธุรกิจ ข้าราชการ ลูกจ้าง คนทำงานบริษัท ชอบอ่านนิตยสารรายสัปดาห์ต่าง ๆ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ มักจะขายดีในหมู่ชนชั้นกลาง หนังสือประเภทต่าง ๆ วิทยุ ทีวี ภาพยนตร์ ประชากรในเมืองใหญ่ ๆ เช่น คาราкас ริโอเดจาเนโร บัวโนสไอเรส เม็กซิโกซิตี อาศัยในห้องเช่า (อพาร์ทเมนต์) นิยมใช้ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เครื่องทุนแรงต่าง ๆ แม้ว่าจะแพง แต่คนส่วนใหญ่ก็เป็นเจ้าของรถและใช้ระบบเงินผ่อน รายได้ส่วนใหญ่ของคนชั้นกลางไม่ค่อยพอกับรายจ่าย แม้บ้านและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยบางคนก็ต้องทำงานจึงจะสามารถเอาตัวรอดในการดำรงชีวิตได้ ส่วนใหญ่ชนชั้นกลางทั่วโลกมักจะชอบซื้อสินค้าด้วยระบบเงินผ่อน

ในเมืองมีย่านการค้า ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า และที่อยู่อาศัยเกิดขึ้นในเมืองมากมาย

ชาวอเมริกาใต้หรือชาวลาตินอเมริกา มีความผูกพันกับครอบครัวมาก นับแต่แรกเกิดก็มีการรับศีลล้างบาป การแต่งงาน วันเกิด วันสำเร็จการศึกษา งานทำศพ ญาติพี่น้องจะยกขบวนไปร่วมในพิธีกันหมด มักนิยมทำงานกับญาติพี่น้อง

แต่เดิมผู้หญิงอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนกับญาติ ๆ เด็กผู้ชายมีอิสระเสรีมากกว่า แต่ต้องเข้าป่าล่าสัตว์ ผู้หญิงในสังคมชั้นสูงยิ่งถูกเก็บตัวมาก ไปไหนมาไหนก็ต้องมีพี่เลี้ยงไปด้วย ดังนั้นจึงไม่ค่อยได้รับการศึกษา ชั้นชั้นกลางเอาอย่างชนชั้นสูง แต่ก็เป็นการยากที่จะให้เด็กก่อนข้างยากจนต้องมีคนควบคุมอยู่ตลอดเวลา ในปัจจุบันความนิยมอันนี้เสื่อมค่าลง

มีสตรีเข้าทำงานในอาชีพต่าง ๆ มากขึ้น เช่น เสมียน ครู พยาบาล เลขา นักกฎหมาย บรรณารักษ์ แพทย์ เกษกร ไปห้างสรรพสินค้าได้ด้วยตนเอง เล่นกีฬา มีสตรีหลายคนเป็นนักกีฬาทีมชาติ มีสิทธิเลือกตั้ง เล่นการเมือง เวลานั้นดพบกันไม่ต้องมีคนคอยควบคุม

ชาวลาตินอเมริกายึดมั่นเคารพครอบครัวตนเอง ซึ่งจะเห็นได้จากนามสกุล ผู้หญิงลาตินอเมริกายังคงใช้นามสกุลเดิมของตนภายหลังแต่งงาน แต่เดิมนามสกุลสามีลงไป ลูกชายจะใช้นามสกุลของเธอเอง เช่น Magarita Andez สมรสกับ Hwan Calos ภายหลังแต่งงานเธอจะใช้ Magarita Andez de Calos และลูกชายของเธอจะใช้นามสกุลเธอ Samuel Calos Andez

ยกเว้นในบราซิล ต้องใช้นามสกุลบิดาก่อนมารดา แต่เพื่อความเหมาะสมในการติดต่อการทำงาน การศึกษา ความสะดวกรวดเร็วเหมาะแก่อาชีพ บางคนจึงใช้เฉพาะนามสกุลบิดา

ทุกคนจงรักภักดีต่อครอบครัว ดังนั้นจึงนิยมทำธุรกิจเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว คือ ใช้คนที่เป็ญาติพี่น้อง

ในปัจจุบันเป็นการยากที่จะใช้ญาติทำงานในบริษัทเดียวกันทั้งหมด เพราะต่างฝ่ายต่างก็แยกย้ายกันไปหาเลี้ยงชีพในที่ต่าง ๆ ในลาตินอเมริกามีการถือชนชั้น ผู้ใดเกิดในตระกูลสูง จะได้รับการยกย่อง ชนชั้นกลางพยายามเลียนแบบชนชั้นสูง ที่ลำบากที่สุดคือ ชนชั้นต่ำ กล่าวคือในลาตินอเมริกา มีชนชั้นอยู่ 3 ชั้น คือ ชนชั้นสูง ผู้ที่มีตระกูล ชั้นกลาง และชั้นต่ำ คนชั้นต่ำในลาตินอเมริกาได้รับขนานนามตามคำสเปนว่า pueblo และคำโปรตุเกสว่า povo ชนชั้นต่ำ ไม่ค่อยมีโอกาสจะเลื่อนลำดับชั้นมากนัก เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ การศึกษาและสังคมบังคับ

คนนิโกร และคนอินเดียน เป็นชนชั้นต่ำในประเทศนี้ คนทั่วไปให้ความรังเกียจ อยู่แถบสลัม เป็นช่างฝึกหัด กรรมกรในทุ่งนา ทำนาร่วมกับคนอื่น หรือเช่าที่นาทำ ทัศนคติส่วนใหญ่เป็นชาวมิวชาว คนชั้นสูงและชนชั้นกลางมีผิวขาวหรืออมชมพู

สาเหตุการรังเกียจพวกนิโกรเนื่องมาจากความยากจนและไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต เชื้อชาติและกำเนิดมิได้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาปรับปรุงตนเอง แต่อยู่ที่ความขยันและความตั้งใจ

ผู้ที่สืบเชื้อสายมาจากชนชั้นสูงชาวอาฟริกัน และชนชั้นสูงชาวอินเดียเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตในลาตินอเมริกามีการแบ่งคนออกเป็นหลายพวก เช่น เมสติโซ (mestizo) mulatto caboclo ladino และ cholo ตามถิ่นที่อยู่ในสังคม เช่น คนอินเดียที่ไต่เพื่ออินเดีย พูดภาษาอินเดีย ถ้าคน ๆ เดียวกันนี้เรียนภาษาสเปน ไต่เพื่อทันสมัย มีกิริยามารยาทผู้ดี ก็จัดเป็นชนชั้นกลางค่อนข้างสูง หรือชนชั้นผู้ดี ในลาตินอเมริกา การศึกษา อาชีพ รายได้ กิริยามารยาท เป็นสิ่งที่ต้องระวังในการปิดกั้นปฏิบัติ เพราะจะเป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพของคน ๆ นั้น ชาวอเมริกาได้มักมีคำขวัญทำนองไทย ๆ ว่า มีเงินนับเป็นน้อง มีทองนับเป็นพี่ หรือเงินทำให้ผิวคนขาวขึ้น ไพร์ดูเป็นผู้ดี คนไม่สวยดูเป็นสวย ความร่ำรวยทำให้คนผิวดำชาวนิโกรผิวขาวขึ้นแลดูเป็นผู้ดี หน้าคบหาสมาคม ทำนองว่า "มีเงินนับเป็นน้อง มีทองนับเป็นพี่" คนผิวขาวที่ยากจน คือ คนผิวดำที่ได้รับการรังเกียจกีดกันทั่วไป คนร่ำรวยมีอำนาจได้รับการยกย่อง

ในลาตินอเมริกาไม่มีปัญหาเชื้อชาติ ปัญหาที่มีคือ ปัญหาการแบ่งชนชั้น ผู้บริหารประเทศพยายามจะยกฐานะชาวนิโกรและชาวอินเดียนที่ยากจนให้เป็นชนชั้นกลางแต่ยังไม่สำเร็จ

วัฒนธรรมอาฟริกา (african culture)

ทวีปอาฟริกาเป็นทวีปใหญ่ มีพลเมืองประมาณ 350 ล้านคน มีประมาณ 50 ประเทศ เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับเกษตรกรรม การประมง และการทำไร่ ปศุสัตว์ ประชากรอยู่ในฐานะยากจน สัตินค้าประเภทปัจจัย 4 ได้แก่ ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เครื่องจักร ฯลฯ ทำให้เสียเปรียบดุลการค้ามาก ประเทศในอาฟริกา มีเพียง 3 ประเทศที่ร่ำรวย และจัดเป็นประเทศอุตสาหกรรม ได้แก่ ไนจีเรีย ลิเบีย และแอลจีเรีย ประชากรส่วนใหญ่นับถือคริสต์ศาสนา รองลงมาได้แก่ อิสลาม ศาสนาพุทธเกือบไม่มีเลย

ภาษาที่ใช้พูดกันมี 12 ภาษา ที่นิยมพูดนั้น ได้แก่ ภาษาเซมิติก และ ฮามิติก คล้ายคลึงกับภาษาผสมระหว่างเอเชียและอาฟริกา และภาษา ไนเจอร์-คองโก และภาษาบันตู ซึ่งเป็นภาษาย่อยของ ภาษาไนเจอร์-คองโก

ภาษาที่ใช้เขียนมี 350 ภาษา แต่ประชากรส่วนใหญ่ยังไม่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ รัฐบาลอาฟริกาบางประเทศหันมาปกครองแบบสังคมนิยมเพื่อหาทางแก้ภาวะเศรษฐกิจและความยากจนของประเทศ

ชาวชนบทในอาฟริกา มักอพยพเข้าเมืองเพื่อหางานทำ ให้เกียรติผู้สูงอายุ เคารพญาติ
ผู้ใหญ่

ได้รับอิทธิพลทางด้านการดนตรีจากลาตินอเมริกา และเพลงประเภทดิงดังโครมคราม
(jazz)

นักวิชาการบางท่านมีความคิดเห็นว่า อาฟริกาเป็นดินแดนต้นกำเนิดของมนุษย์
บางส่วนของดินแดนอุดมสมบูรณ์ ในการทำงานเพื่อประโยชน์ของสาธารณชนมักมีการร่วมมือ
กันเป็นกลุ่ม การสร้างทางเดิน ถนน สะพาน สำหรับสาธารณชน ร่วมมือกับเพื่อนบ้าน ในการ
สร้างบ้านปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การเดินระบำรำฟ้อน
แต่แต่ละเผ่ามีแบบฉบับของตนในการตัดสินปัญหาต่าง ๆ มีหัวหน้าเผ่า มีสภาที่ต้องได้รับความเห็น
ชอบจากท่านทุกคน อำนาจของหัวหน้าเผ่ามีจำกัด ทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินปัญหา ทุกเผ่า
มีระเบียบประเพณีตามความต้องการของสมาชิก เช่น การรุกรานจากภายนอก ปัญหาภายใน
การกำหนดราคาสินค้า การตัดสินจะเป็นไปตามกฎ ถ้าเป็นเหตุการณ์รุนแรงกระทบกระเทือน
ต่อส่วนรวม ทุกคนมีสิทธิที่จะตัดสินปัญหาภายในบ้านของตน

วัฒนธรรมในแต่ละภาคถ้ามีการผสมผสานกับชนชาติอื่น วัฒนธรรมอันนั้นจะเปลี่ยน
แปลงไป

ทางตอนเหนือมีการติดต่อกับชาวมุสลิมและอาหรับ

ทางตะวันออกค้าขายติดต่อกับพวกอินเดีย

ทางตะวันตกค้าขายติดต่อกับพวกยุโรป

ทางใต้ เป็นอาณานิคมของชาวยุโรป ตั้งแต่ศตวรรษที่ 17

ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 อาฟริกาปกครองตนเอง มีกฎหมายของตัวเองตามระเบียบ
ประเพณี

ประชากรชาวอาฟริกา เป็นลูกผสมของนิกรอยด์และคอเคซอยด์ อพยพมาทางอาฟริกา
ตอนเหนือ และลงมาทางตะวันออก พวกนิกรอยด์อพยพจากทางตะวันตก มีการแต่งงานผสมผสาน
วัฒนธรรมกัน การเพาะปลูกยังล่าช้ามาก และได้ผลผลิตไม่พอเพียงกับการแผ่ขยายของ
ประชากร ชาวอาฟริกาค้าขายกันเองในกลุ่ม กรรมสิทธิ์ในที่ดินได้มาจากการซื้อขายหรือ
การสืบทระกูล ในกรณีที่หัวหน้าต้องการแรงงานในการถางป่าก็จะเกณฑ์คนจากหมู่บ้านทุกคน
ต้องช่วยกันทำ ถ้าย้ายไปทำงานในเมืองหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจะถูกห้ามไม่ให้มีกรรมสิทธิ์ใน

ที่ดิน ทุกคนจะร่วมมือร่วมใจทำงาน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยแลกเปลี่ยนแรงงาน มีสวัสดิการต่าง ๆ ตามข้อตกลงกัน เช่น การแต่งงาน การรักษาพยาบาล

ชาวอาฟริกันคนหนึ่งอาจจะแต่งงานกับภรรยาได้หลาย ๆ คน ดังนั้นในตระกูล ๆ หนึ่ง จะมีลูกหลานมากมาย ผู้หญิงเมื่อแต่งงานแล้วจะต้องมาอยู่บ้านสามีและทำงานให้ครอบครัว สามี จะโยกย้ายกลับไปบ้านเดิมก็ต่อเมื่อมีการหย่าร้างกัน ถ้าสามีตายก็ยังคงอยู่ในครอบครัว สามีต่อไป บางทีก็จะแต่งงานกับพี่ชายหรือน้องชายของสามีที่ล่วงลับไปแล้ว ภรรยาทุกคนในชนบทจะมีกระท่อมของตน อยู่พร้อมกับลูก ๆ ญาติจะช่วยดูแลเด็ก ๆ เมื่อพ่อแม่ตาย คนชรา คนป่วย คนพิการ จะมีญาติช่วยดูแล ทุกคนช่วยกันทำการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ งานในทุ่งนา เป็นความรับผิดชอบของแม่บ้าน ผู้ชายเลี้ยงสัตว์ ต่อมาเมื่อเทคนิคความเจริญต่าง ๆ เข้ามาก็มีการช่วยกันคนละไม้คนละมือมีการออกไปทำงานนอกบ้าน มีการปะปนกันในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งของเดิมและของใหม่ แต่ผู้ชายยังมีอำนาจสิทธิขาดในบ้านมีอำนาจเหนือสตรี เด็กทุกคนจะถูกสอนให้ทำงานเพื่อส่วนรวม รวมทั้งการปฏิบัติตนในการกินอาหาร การพูด การเล่น เด็ก ๆ เรียนความชำนาญในอาชีพจากครอบครัวของตน เมื่อเจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น มีการเข้าร่วมกลุ่มเรียนรู้พิธีกรรมประเพณี และความรับผิดชอบต่อชุมชนร่วมกับเด็ก ๆ ในวัยเดียวกัน

การร่วมมือกันทำประโยชน์ให้ส่วนรวม คือ ค่านิยมในสังคมอาฟริกัน การเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเพื่อส่วนรวมเป็นสิ่งที่ดีที่เด็กวัยรุ่นทุกคนจะต้องเตรียมพร้อม

การนับวงศาตฤาติบางทีนับทางมารดาบางทีบิดาหรือญาติ ๆ ในการดำเนินชีวิต ทุกคนจะต้องพึ่งสังคมอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นสังคมในวงญาติ หรือสังคมเพื่อน ความรู้สึกที่ว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของสังคมต้องช่วยกันพัฒนาสังคม เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่จะสอนเด็ก ๆ ให้ยึดถือปฏิบัติ ตาม

อาฟริกาใต้ อาฟริกาตะวันออกเฉียงใต้ และโรดิเชีย ในเมืองมีความเป็นอยู่ที่แตกต่างจากนี้ เมืองต่าง ๆ มีคนอยู่หลายเชื้อชาติ ในอาฟริกาใต้ ในเมืองเป็นที่อยู่ของชาวยุโรป ใครจะเข้ามาอยู่จะต้องขออนุญาต ถ้าชาวอาฟริกาทำงานในเมืองได้ก็จะต้องมีใบอนุญาตให้เข้าเมือง แต่ถ้าไม่มีใบอนุญาตก็จะโดนส่งกลับ ดินแดนแถบนี้เป็นย่านอุตสาหกรรม และเหมืองทอง ต้องการคนงานมาก ซึ่งมีข้อแม้ว่าจะต้องจ้างจากคนอาฟริกันเท่านั้น ดังนั้น ในเมืองจึงมีคนอาฟริกันเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เข้ามาทำงานได้ แต่ไม่มีสิทธิ์เลือกตั้ง ส่วนใหญ่คนทำงานในเหมืองทองเป็นผู้ชาย ในโรดิเชียทางการสามารถส่งคนที่ไม่มียานทำงานในเมืองให้กลับไปยังถิ่นฐานเดิมของตนได้

วัฒนธรรมเอเชีย

ประชากรชาวเอเชียประกอบด้วยหลายเชื้อชาติ เช่น พวกไอนุ (Ainu) ดรavidian (Dravidian) อินโด-อารยัน (Indo-Aryan) มาเล-อินโดนีเซีย (Malay-Indonesian) มงโกลอยด์ (Mongoloid) นิกิโตรส (Negrito) เซเมติก (Semitic) ซิโน-มงโกลอยด์ (Sino-Mongoloid) และตูราเนียน (Turanian)

ชาวไอนุ (Ainu) ของญี่ปุ่นและชาวดรavidianของอินเดียตอนใต้เชื่อว่ามีการพบปะกันเดียวกัน เป็นชนพื้นเมืองเดิม ประชากรของจีน ญี่ปุ่น เกาหลี และทิเบต (Tibet) เป็นพวก Sino-Aryan เข้าครอบครองทั่วอินเดีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางตอนเหนือแถบปากีสถาน อฟกานิสถานและอิหร่าน พวกนิกิโตรส อาศัยอยู่ทางตอนใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกาะอันดามัน แถบมหาสมุทรอินเดียชายตูราเนียน หมายถึงประชากรที่อยู่แถบเอเชียตอนกลางและเตอร์กี

คนเอเชีย (ยกเว้นชาวญี่ปุ่น) จะไม่ค่อยมีความผูกพันกับชาติของตนเอง ไม่ค่อยภาคภูมิใจเท่าที่ควร มักจะไม่ค่อยนิยมใช้ของผลิตในประเทศแต่ชอบใช้ของใช้ที่มาจากต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางยุโรปและอเมริกา ทั้งนี้เพราะความสมมาตรสามัคคีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันรวมตัวกันเพื่อจุดประสงค์เดียวกันในกลุ่มชาวเอเชียไม่ค่อยมี มักเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย

ประชากรในเอเชียอาจจำแนกได้เป็น 6 กลุ่ม

1. ประชากรชาวเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ ชาวตะวันออกเฉียงกลาง (Southwest Asia) ได้แก่ จอร์แดน เลบานอน อิสราเอล ซีเรีย ทอร์กี อิรัก อิหร่าน คูเวต ซาอุดีอาระเบีย เยเมนเหนือได้ ไชปรัส ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม
2. เอเชียใต้ ได้แก่ อินเดีย ปากีสถาน บังกลาเทศ
3. เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ชาวไทย ชาวเวียดนาม ชาวกัมพูชา ชาวลาว ชาวพม่า ชาวสิงคโปร์ ชาวมาเลเซีย
4. ชาวเอเชียตะวันออก ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน
5. ชาวเอเชียใน ได้แก่ ทิเบต
6. ชาวเอเชียเหนือ ได้แก่ ชาวไซบีเรียบางส่วน และไซบีเรีย

เอเชียได้รับวัฒนธรรม จากจีน อินเดีย ตะวันออกกลาง

1. วัฒนธรรมจีน

ได้รับอิทธิพลจากขงจื้อ นิยมการทำตามประเพณี เชื่อฟังผู้มีอาวุโส สามัคคีในครอบครัว ผู้ชายเป็นใหญ่ในบ้านกตัญญูต่อบิดามารดา คิดจะทำอะไรมีความเกรงอกเกรงใจผู้อื่น ถือใจเขาใจเรา นิยมความสามัคคีของญาติพี่น้องเพื่อนฝูง ทำการงานอะไรชอบใช้นายหน้าคนกลาง มักจะมีผลประโยชน์ตอบแทนให้ผู้ติดต่อไม่ชอบกฎเกณฑ์ตายตัว ชอบช่วยเหลือเพื่อนฝูงญาติพี่น้องทำงานในวงญาติ ทำให้เกิดการเห็นแก่ตัวและการคอร์รัปชันในวงสังคม การยึดมั่นในขนบประเพณีเดิมทำให้สังคมไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร ไม่มีการริเริ่มการอุตสาหกรรมถือว่าอาชีพรับราชการดีที่สุดในบ้านคนนายคน ขยันเมื่อยากจนแต่เมื่อร่ำรวยแล้วจะไม่ต้องการทำงาน ดูถูกงานต่ำ ๆ ต้องการพักผ่อนใช้ชีวิตสบาย ๆ มีวัตถุประสงค์ความสุขและญาติมิตรพร้อมหน้า

2. วัฒนธรรมอินเดีย

มีการแบ่งชนชั้นในสังคม ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในสังคม แบ่งตามวรรณะ ออกได้เป็น

1. วรรณะพราหมณ์
2. วรรณะกษัตริย์
3. วรรณะแพศย์
4. วรรณะศูทร

ถ้าในกรณีที่คนต่างวรรณะสมรสกัน บุตรออกมาจะเป็นจัณฑาล พราหมณ์เป็นผู้ติดต่อกับพระเจ้าถือเป็นวรรณะสูงสุด คนวรรณะต่ำต้องเดินห่าง ๆ คนวรรณะสูง มีฉะนั้นความอับมงคลจะติดตัว การจะรอดเป็นคนวรรณะสูงได้ก็ต้องสะสมผลบุญไว้มาก ๆ เพื่อจะได้ไปเกิดดี ๆ ในชาติหน้าทำให้ไม่คิดที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าให้กับชีวิต มุ่งแต่จะสะสมผลบุญไว้มาก ๆ ทำให้สังคมอยู่นิ่งไม่พัฒนาเท่าที่ควรเอารัดเอาเปรียบกัน ดูถูกกันและมีแต่ความยากจน มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตมาก สามารถสะกดจิตให้ล้มความทุกข์ยากทรมานได้ สนใจไสยศาสตร์ โชคลางของขลังสิ่งที่มองไม่เห็นตัว ยึดมั่นในประเพณีเดิม

3. ตะวันออกกลาง

ถือว่าศาสนาอิสลามควรมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของตน ทุกคนควรปฏิบัติตามคำสอน และประเพณีต่าง ๆ ของศาสนาอย่างเคร่งครัด ไม่นิยมให้มีการรับความคิดใหม่ ๆ ไว้ใจในพระเจ้าเชื่อว่าพระองค์จะประทานความสุขให้เมื่อถึงเวลาที่เขาสมควรจะได้รับ

สังคมเอเชียนิยมใช้สันติวิธี (Non-Violence) ทำอะไรมักจะอะลุ่มอล่วยกัน ทำให้เกิดการคอร์รัปชันมากในสังคมแห่งนี้ ความกลมกลืนกับธรรมชาติ (harmony with nature) นิยมหาความสุขจากธรรมชาติเท่าที่มีอยู่ ทำให้ไม่ค่อยก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการอุตสาหกรรม นิยมหาความสุขทางด้านจิตใจ (spiritualism) ทำบุญให้ทานเพื่อความสบายในบั้นปลายทั้งในชาตินี้และชาติหน้า เชื่อฟังผู้มีอำนาจ ผู้มีอาวุโส และถือความสำคัญของกลุ่ม (Obedience to authority)

วัฒนธรรมและสังคมในเอเชีย มีทั้งของเก่าและของใหม่ ธรรมดาและวิจิตรพิสดาร อิทธิพลมีส่วนช่วยเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ สถาบันสังคมบางสถาบัน แต่ความเชื่อทางด้านไสยศาสตร์โหราศาสตร์ยังมีอิทธิพลอยู่มาก มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมใหม่และวัฒนธรรมเก่า ทำให้พฤติกรรมของคน ปรัชญาชีวิต และสถาบันสังคมต่าง ๆ แตกต่างไปจากสมัยก่อน ๆ

การรักษาโรคภัยไข้เจ็บมีทั้งของเก่าและของใหม่ ศิลปการแสดงมีทั้งของเก่าและของใหม่ ภาพยนตร์มีทั้งของพื้นเมืองและของตะวันตก ในชนบทมีการใช้ประโยชน์จากสัตว์ในการทำการเกษตรกรรม จักรยาน มอเตอร์ไซด์ รถยนต์ แต่เดิมคนร่ำรวยมักอยู่ในเมือง ต่อมาการค้าเจริญขึ้นประชาชนมักอพยพไปอยู่นอกเมืองตามหมู่บ้าน ในเมืองจะเป็นศูนย์การค้า ธนาคาร บิมน้ำมัน บริษัทประกันภัย บริษัทที่ส่งซื้อสินค้า บริษัทรถยนต์ บริษัทหน้าเที่ยว โรงแรม ระดับนานาชาติเหมือนกับตะวันตก สิ่งเหล่านี้จะควบคู่กันไปกับโบราณวัตถุ สถานที่สำคัญต่าง ๆ ในเมือง เป็นต้น วัด พระราชวัง สุเหร่า ยานพาหนะต่าง ๆ มีใช้แตกต่างกันไปตามท้องที่ต่าง ๆ เช่น เบ็นซ์ จากัวร์ เพียต ซีตรอง โตโยต้า ดัทสัน โฟคสวาแกน ฟอर्ड บ้านช่องในเมืองส่วนใหญ่จะทำแบบโครงสร้างของตะวันตก สถานที่ทำการของรัฐบาลก็สร้างตามแบบตะวันตก บ้างก็ปลูกตามแบบตะวันตก และตะวันออกผสมกัน

ในเอเชียมีการแบ่งชนชั้นตามฐานะทางเศรษฐกิจ มีรถยนต์ บ้านติดเครื่องปรับอากาศ เครื่องใช้ไฟฟ้า คนรับใช้ อ่านหนังสือทั้งภาษาถิ่น และภาษาอังกฤษ เล่นกีฬาแบบตะวันตก เช่น กอล์ฟ โบว์ลิ่ง ชนชั้นสูง ในเอเชีย ได้แก่ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ นักการเมือง เศรษฐี อาจารย์มหาวิทยาลัย นักธุรกิจที่ร่ำรวยได้รับการศึกษาตามแบบตะวันตก

ประชากรในเมืองมีชีวิตอยู่ท่ามกลางวัฒนธรรมทางวัตถุของชาวตะวันตก ไม่ค่อยมีความรอบรู้ในด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ช่างแก้เครื่องยนต์มีน้อย ในเมืองจะมีทั้งวัด สุเหร่า

โรงเรียน โบสถ์ เด็กหนุ่ม ๆ สาว จากต่างจังหวัด มักนิยมมาหางานทำในเมือง เมื่อมาอยู่ในเมือง ก็รับวัฒนธรรมต่าง ๆ จากในเมือง เมื่อกลับไปบ้านก็จะมีพฤติกรรมความเชื่อถือความคิดเห็นต่าง ๆ ไม่เหมือนแบบเดิม

ในชนบทวัฒนธรรมตะวันตกยังเข้าไปถึงไม่มาก ชนบทธรรมนิยมประเพณีความเชื่อถือต่าง ๆ ไม่แตกต่างไปจากเดิมมากนักคนชนบทจะเคร่งศาสนามากกว่าคนในเมือง ยังคงเชื่อถือหมอดูคนทรงเจ้า ความเชื่อถือทางโหราศาสตร์ ไสยศาสตร์ วัฒนธรรมทางวัตถุได้แพร่ขยายเข้าไปในหมู่บ้านมีทั้งวิทยุ ทีวี นาฬิกา มูหรี ไฟแช็ค แวนสายตา ยาแผนปัจจุบัน โซดา น้ำอัดลม หนังสือแฟชั่น มักนิยมของต่างประเทศมากกว่าของพื้นเมือง

ประชากรในตะวันออกเฉียงใต้มีประมาณ 135,000,000 คน ที่ดินส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย มีคนอยู่หนาแน่นแถบอุดมสมบูรณ์ เช่น แถบแม่น้ำไนล์ ไทกริส ยูเฟรติส และตามแถบชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนประมาณ 1/2 ของประชากรเป็นชาวอาหรับหรือใช้ภาษาอารบิกเป็นภาษาพูด กลุ่มใหญ่ ๆ อีก 2 กลุ่ม ได้แก่ พวกเตอร์กี และอิหร่าน นอกจากนี้ยังมีพวกยิว และชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ แม้ว่าพวกยิวและอาหรับจะมีวัฒนธรรมต่างกัน แต่ชนสองเชื้อชาตินี้ก็พูดภาษาตระกูลเซเมติก มีประชากรเกิดมากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ภาษาอารบิก ใช้ในดินแดนแถบนี้ ยกเว้น 3 ประเทศ คือ ทอร์กี อิหร่าน และอิสราเอลใช้ภาษาฮิบรู นับถือศาสนาอิสลาม ชาวเลบานอน นับถือทั้งอิสลามและคริสเตียน อิสราเอลนับถือศาสนายิว เป็นผู้ที่เคร่งศาสนาถือศาสนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

รายได้ส่วนใหญ่มาจากน้ำมันรวมทั้งการเกษตรกรรมด้วย ขาดน้ำ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย พื้นที่ประมาณ 10% ทำการเพาะปลูกได้ ปลูกข้าวเจ้า ข้าวบาเล่ย์ ฝ้าย ธัญญาหารต่าง ๆ การอุตสาหกรรมเกิดขึ้นในตะวันออกเฉียงใต้ประมาณศตวรรษที่แล้ว รายได้อันมากมายจากน้ำมันทำให้รัฐบาลสามารถให้บริการการสาธารณสุข โภคต่าง ๆ แก่ประชากร ปรับปรุงการอุตสาหกรรมบางชนิด ปรับปรุงการศึกษา

เนื่องจากการติดต่อค้าขายกับชาวยุโรป จึงได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมยุโรป ความยากจนขั้นแค้นของประชากรหายไป เนื่องจากรายได้ของน้ำมัน ประชาชนในเมืองส่วนใหญ่ใส่เสื้อผ้าแบบยุโรป ใช้เฟอร์นิเจอร์แบบตะวันตก เป็นต้นว่า โคมไฟประดับต่าง ๆ ชุดรับแขก เครื่องซักผ้า เครื่องสุขภัณฑ์ ฯลฯ

หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เคมาล อะตาเติร์ก (Kemal Ataturk) พัฒนาความทันสมัยให้ตุรกี ยกเลิกเครื่องแต่งกายแบบตุรกี และหมวก ประธานาธิบดีนัสเซอร์ ของอียิปต์ ให้ประชาชนเลิกนุ่ง (gallabiya) เสื้อคลุมถึงตาคู่มาเป็นเสื้อผ้าแบบตะวันตก สตรีเลิกใช้ผ้าคลุมหน้าเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่เดิมสตรีอยู่กับบ้าน อนุญาตให้ทำงานได้แต่มีกฎข้อห้ามมากกว่าผู้ชาย

คนส่วนใหญ่อาศัยในหมู่บ้านหาเลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรม วิธีการดำเนินชีวิตไม่เปลี่ยนแปลงนัก วัฒนธรรมเก่า ๆ บางอย่างได้รับการสงวนรักษาไว้ มีบ้านสร้างด้วยหินหรืออิฐ ชีวิตครอบครัวเป็นแบบครอบครัวขยาย มีพ่อแม่ลูก ปู่ย่าตายาย อยู่ในบ้านเดียวกัน ยังมีการใช้ลาและอูฐเป็นพาหนะ และมีรถยนต์เข้ามาแทนที่

Bibliography

1. Davies, A.C.. *Ireland. Japan*, 1978.
2. Davidson, Basil. *Africa : History of Continent*. London, 1978.
3. Fairbank, John K. and Edwin O. Reichauer. *East Asia : Tradition and Transformation*. New York.
4. Fisher, Robert C., *Southeast Asia*. New York, 1978.
5. Hamlyn. *Encyclopedia of the World*. New York, 1978.
6. Moore, Richard. *Israel*. New York, 1978.
More Festivals in Asia : Asian Cultural Centre for Unesco. New York, 1976.
7. Namikawa, Ranri. *Iran. Japan*, 1978.
8. Ower, Robert and T. Blunsum. *Egypt*. London : Queen Ann Press, 1976.
9. Wright Nicolas. *The World Cities*. Great Britain, 1979.